

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Előadó:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J. § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikus előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés miatt.

A beadvány szerint a panaszos *-n a délelőtti órákban az általa vezetett gépjárművel közlekedett, amikor a * szám előtti járdaszakaszra járművével szabálytalanul leparkolt. Ezt követően a jármű jobb első ajtaján kiszállt, azt lezárta, majd kis idő elteltével, amikor visszaérkezett, ugyanúgy a jobb első ajtón szállt be a gépkocsiba. Ezután indulni szeretett volna, azonban úgy érezte, mintha behúzta volna a kéziféket, az autó „lefulladt” és egyből megállt. A jármű ekkor maximum 5-10 cm-t mozdulhatott előre. Mivel a kézifék nem volt behúzva, körülnézett és ekkor látta, hogy valami öntapadós jelzés van az autó bal, vezető oldali ajtaján. Ekkor kiszállt és azt tapasztalta, hogy a gépkocsi bal hátsó kerekén egy kerékbilincs került felhelyezésre. Ezt követően a matricán lévő telefonszámot felhívta, ahol közölték vele, hogy a levélteli díj megfizetése után lehet a kerékbilincset eltávolítani. Kis idő elteltével a helyszínre érkezett a közterület-felügyelet egyik munkatársa, aki közölte, hogy szabálytalan parkolás miatt * forint összegű helyszíni bírságot fog vele szemben kiszabni, amelyet tudomásul vett és a csekkszelvényt átvette, valamint kifizette a levélteli díjat, amelyről igazolást kapott.

A panaszos nem vitatta sem a kerékbilincs alkalmazását, sem az általa elkövetett szabálysértés tényét. Megjegyezte, hogy jogkövető állampolgárnak tartja magát, aki nem került kapcsolatba a hatóságokkal, utoljára talán akkor járt rendőrségen, amikor még ott készítették a személyi igazolványát.

A panaszos elmondása szerint, amikor a közterület-felügyelet munkatársa a kerékbilincset el akarta távolítani a gépkocsi kerekéről, közölte, hogy annak zárszerkezete nem a felhelyezéskori állapotában van. Erre a panaszos a közterület-felügyelőnek is elmondta a fentebb előadottakat, amelyre a közterület-felügyelő közölte, hogy „e cselekedetet nagyon meg fogja bánni”, ezért kihívta a rendőrséget.

Miután a rendőrök a helyszínre érkeztek a panaszos átadta részükre az okmányait, majd a közterület-felügyelő úgy nyilatkozott, hogy a kerékbilincs zárszerkezete a panaszos miatt tönkrement, amelynek a javítása * forint. Erre a panaszos közölte, hogy amennyiben azt tönkretette, úgy a javítási költséget megtéríti. Ezt követően a kerékbilincs eltávolításra került, majd a közterület-felügyelő közölte, hogy a kerékbilincs működik, annak semmi baja nincs. A panaszos erre megnyugodott, azonban ekkor hallotta, hogy valaki úgy nyilatkozott, hogy „ha már elkezdtek, akkor fejezzük is be”. Erre az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy bűncselekmény elkövetése miatt előállítja a rendőrségre, amelyet a panaszos megkérdőjelezett, hiszen állítása szerint semmit nem csinált, azonban a rendőr annyit közölt, hogy akkor is velük kell mennie, így a rendőrök a panaszost a kapitányságra előállították.

A panaszos állítása szerint a rendőrség épületében egy fogdaőr átnézte ruházatát, elismervényen elvette a nála lévő személyes dolgait, majd egy zárkába zárták. A panaszos hiába kérdezte meg, hogy miért történik vele mindez, választ annyit kapott, hogy maradjon csak, majd tudják, mit csinálnak. Ezt követően a panaszost nyilatkoztatták betegségére, élelemre, amelyre közölte, hogy cukorbeteg, már négy órája nem evett, ezért ennie kellene valamit. Erre a panaszos azt a választ kapta, hogy rendben, majd rázárták a fogdaajtót. A panaszos elmondása szerint ez délelőtt * óra * perc körüli időben lehetett. Majd * óra körüli időben szabadításakor a panaszos

ismételten megkérdezte, hogy miért volt a fogdán, mit követhetett el, amelyre azt a választ kapta, hogy „majd kap egy levelet, amiben szabálysértési eljárás megy majd ellene”.

A panaszos elmondása szerint a mai napig nem tudja, hogy miért állították elő, miért tartották fogva közel 5 órán át, miért nem kapott élelmet, annak ellenére, hogy cukorbeteg. A rendőrök hozzátartozó értesítéséről kapcsolatosan úgy tájékoztatták, hogy az általa megadott személyt telefonon nem érték el és „annál jobb dolguk is van, minthogy őt hívogassák”. A panaszos véleménye szerint akár több hívást is lehetett volna kezdeményezni, vagy esetleg szólhattak volna a Rendőrkapitányságra, hogy menjenek ki hozzájuk és adják át az értesítést a fiának.

A panaszos álláspontja szerint személyi szabadságának korlátozása az intézkedéssel nem állt arányban, hiszen a közterület-felügyelet munkatársainak és a rendőröknek is rendelkezésükre állt és semmi nem utalt arra, hogy kibújt volna az eljárás alól. Megítélése szerint a rendőröknek helyszíni szemlét kellett volna tartani, ami alapján megállapítást nyert volna, hogy a kerékbilincsen volt-e elváltozás, és ha igen, az milyen mértékben rongálódott meg.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. előállítását;
 - 1/a. előállítás jogszerűségét;
 - 1/b. előállítás okával kapcsolatos tájékoztatás elmaradását;
 - 1/c. előállítás időtartamát;
2. hozzátartozó értesítésének hiányát;
3. élelmezés elmaradását;
4. a helyszíni szemle megtartásának hiányát.

II.

A Panasztestület a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület vizsgálata során megállapította, hogy a panaszos elfogásának és előállításának a végrehajtásához nem rendelkezett kellő jogszabályi felhatalmazással, így a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogának a súlyos sérelmét állapította meg. Ezen oknál fogva a Panasztestület automatikusan az előállítás időtartamának aránytalanságát is megállapította. A panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga sérelmet szenvedett az elfogás okáról való tájékoztatás kapcsán, továbbá a panaszos fiának kiértesítése kapcsán. Végezetül a Panasztestület a panaszos élelmezésére vonatkozó kifogását alaposnak találta, így erre figyelemmel megállapította a panaszos emberi méltósághoz és testi-lelki egészséghez fűződő alapvető jogainak a sérelmét.

A Panasztestület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke elérte azt a szintet, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- panaszbeadvány;
- jelentés;
- elfogás végrehajtásáról szóló jelentés;
- letéti tárgyakról készült jegyzék;
- előállítás során keletkezett nyomtatvány;
- előállítás során tett nyilatkozat;
- a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról szóló nyilatkozat;
- igazolás az előállítás időtartamáról;
- parancsnoki kivizsgálás
- a rendőri szervezeti elem által készített jelentés
- Közterület-felügyelet által megküldött 8 db fényképmelléklet
- Közterület-felügyelet által kiállított értékmeghatározás;

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során – belföldi jogsegély keretében – szükségessé vált az Közterület-felügyelet megkeresése a közterület-felügyelő által a sérelmezett helyszínen készített felvételek beszerzése céljából, amely adatszolgáltatás *-n kelt - számon – 8 db fényképmelléklettel– érkezett hatóságunkhoz. A fényképmelléletek egyértelműen alátámasztották a panaszos által előadott azon körülményt, miszerint a gépkocsival szabálytalan helyen parkolt, valamint a gépkocsi jobb hátsó kerekén kerékbilincs került felhelyezésre.

A panaszos beadványában megfogalmazott állításokon túlmenően további nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott.

Jelen eljárásban a fentiekben hivatkozott egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben – figyelemmel a Ket. 50. § (5) bekezdésének első mondatára – előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés, valamint az Óbuda-Békásmegyer Közterület-felügyelet által megküldött 8 db fényképmelléklet, illetőleg a kiállított értékmeghatározás közokirati jellegére tekintettel, döntésem meghozatalánál az azokban foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint *„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 196. § (1) bekezdés alapján *„Akinak az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet”.*

A panaszos megítélése szerint a kárérték megállapítása végett a rendőröknek helyszíni szemlét kellett volna megtartani.

A hivatkozott jogszabályhelyek alapján megállapítható, hogy a helyszíni szemle megtartására irányuló kifogás, jelen eljárásnak nem feladata, tekintettel arra, hogy ezen sérelem vizsgálatára az ügyészség jogosult, amelynek okán a vizsgálatot mellőztem, ezért jelen határozatomban foglalt döntés arra nem terjed ki.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

1. Előállítás

1/a) Előállítás jogalapja

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés értelmében *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható”.*

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 371. § (1) bekezdés értelmében. *„Aki idegen vagyontárgy megsemmisítésével vagy megrongálásával kárt okoz, rongálást követ el”.*

A (2) bekezdés a) pontja szerint *„A büntetés vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztés, ha a rongálás kisebb kárt okoz”.*

A panaszos vitatta előállításának jogszerűségét, amelyet a helyszínen is megkérdőjelezett. A panaszos elmondása szerint a helyszínen a közterület-felügyelő úgy nyilatkozott, hogy a kerékbilincs zárszerkezetének javítása * forint, majd amikor a kerékbilincs eltávolításra került, a közterület-felügyelő közölte, hogy a kerékbilincs működik, annak semmi baja nincs, így a panaszos véleménye szerint bűncselekményt nem követett el.

Az elfogás végrehatásáról szóló rendőri jelentés alapján a panaszos *-n * órákor az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint szándékos bűncselekmény elkövetése miatt tettenérést követően került elfogásra.

A rendőri jelentés tartalmazza, hogy a Rendőrkapitányság beosztottja térfigyelő szolgálatot látott el az Közterület-felügyelet munkatársával, akit * órákor szolgálati telefonján arra vonatkozóan tájékoztattak, hogy a * szám előtt szabálytalanul parkoló személygépkocsira kerékbilincs került felhelyezésre, amelyet megrongáltak és az elkövető még a helyszínen tartózkodott. A Rendőrkapitányság beosztottja * órákor érkezett a helyszínre, ahol a panaszost és a Közterület-felügyelet munkatársát igazolásra szólította fel, majd nevezetteket meghallgatta. A panaszos kérdésre előadta, hogy a jelzett helyen * órákor leparkolt a gépjárművel, majd körülbelül * órákor tért vissza a gépkocsijához, amikor arra lett figyelmes, hogy a vezető oldali ajtóra egy piros matrica került elhelyezésre. A panaszos a matricát elolvasta, amelyet úgy értelmezett, hogy büntetést kapott, mivel rossz helyen parkolt, így azt letépte, majd körbejárta az autót és azt látta, hogy a vezető oldali hátsó kerékre kerékbilincs került felszerelve. Ezt követően beült a gépkocsiba és azzal elindult. A gépjárművel kb. 10 centimétert haladt, majd egy nagy csattanásra lett figyelmes és azt érezte, hogy a gépjármű nem tud haladni. Ezek után hívta fel a piros matricán lévő számot, hogy távolítsák el a kerékbilincset. A Közterület-felügyelet munkatársa kérdésre elmondta, hogy szabálytalan parkolás miatt a panaszos gépkocsijára kerékbilincset helyezett fel. * órákor érkezett vissza a helyszínre, amikor arra lett figyelmes, hogy az nem rendeltetésszerűen felszerelt állapotban volt, amely miatt a panaszost kérdőre vonta, aki úgy válaszolt, hogy azzal megpróbált elindulni. Ezt követően értesítette térfigyelő szolgálatot ellátó közterület-felügyelő kollégáját.

Az intézkedő rendőr kérésére felvette a kapcsolatot a Közterület-felügyelet központjával, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy a kerékbilincs értéke körülbelül 100.000 forint. Ezek után a kerékbilincset leszerelte, azonban a rongálódás mértékére nem tudott nyilatkozni. Ennek alapján az intézkedő rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy az általa elkövetett cselekmény miatt a Rendőrkapitányságra előállítja, amelyet a panaszos megértett és tudomásul vett.

A rendőri jelentés h) pontja tartalmazza, hogy a panaszos által elkövetett cselekmény alapján *-n indult büntetőeljárás a Btk. 371. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb kárt okozó rongálás vétség miatt.

A fentiek alapján az intézkedő rendőr a helyszínen tapasztaltak és az ott jelenlévők meghallgatása alapján a helyzetet úgy ítélte meg, hogy a panaszossal szemben szándékos rongálás elkövetésének gyanúja merült fel. A helyszínen az intézkedő rendőrnek az észlelésen túl nem feladata adott bűncselekmény megállapítása vagy annak kizárása, figyelemmel arra is, hogy a rongálási kárérték megállapítása sem alapulhat helyszíni közlés alapján, hiszen az olyan szakkérdés, amelyben adott esetben szakértő jogosult állást foglalni.

Bár az idézett rendőrségi irat és a panaszosi állítás ellentmond a rongálódás mértékének, valamint a bűncselekmény elkövetésének a megállapítása kapcsán, ugyanakkor ezen ellentmondó körülményeket jelen eljárásban nem vizsgáltam, tekintettel arra, hogy az elkövetési érték pontosabb megállapítása, és ennek alapján a cselekmény minősítése már a nyomozó hatóság feladatát képezte, azonban a helyszínen felmerült adat alapján (100.000 forintos érték) a bűncselekmény elkövetéséhez szükséges mértékű egyszerű gyanúja felmerült.

Megállapítható, hogy a panaszos előállítására azért került sor, mert vele szemben – kisebb kárt okozó rongálás vétsége miatt – felmerült a Btk. 371. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontjában rögzített bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amelyre tekintettel az intézkedő

rendőr indokoltnak tartotta a panaszos kapitányságra történő előállítását, annak érdekében, hogy a bűncselekmény elkövetésének gyanúját, az esemény körülményeinek tisztázását további eljárási cselekmények foganatosításával megerősítsék, vagy kizárják.

A leírtak szerint a panaszossal szemben fennállt a bűncselekmény elkövetésének rendőri intézkedéshez minimálisan szükséges gyanúja, így az intézkedő rendőr kellő jogalappal jogszerűen állította elő a panaszost.

Megállapítható továbbá, hogy a rendőri intézkedést utóbb rögzítő rendőri jelentésben írt – Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás alapján történő – jogszabályi hivatkozás jelen intézkedést nem teszi jogszerűtlenné, tekintettel arra, hogy az adott intézkedés olyan tényhelyzeten alapult, amely szerint az egyéb jogszabályi rendelkezés alapján – Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja – foganatosítható volt. A rendőri intézkedés jogszerűségének tehát egyetlen feltétele, a jogszabályban rögzített tényállás bekövetkezte.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a rendőr a cselekmény mielőbbi felderítéséhez fűződő bűnüldözési érdek, a panaszossal szemben felmerült gyanú kizárásának vagy alátámasztásának, végső soron az állam büntetőjogi igényének esetleges kielégítése érdekében indokoltan, kellő jogalappal döntött a panaszos előállítása mellett.

A leírtak alapján a panasz e része tekintetében alaptalan.

1/b) Előállítás okával kapcsolatos tájékoztatás elmaradása

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés alapján „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés értelmében „Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A panaszos elmondása szerint a mai napig nem tudja, hogy a rendőrök miért állították elő, állítása szerint nem kapott megfelelő tájékoztatást.

Az elfogás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint az intézkedő rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy az általa elkövetett cselekmény miatt állítja elő a Rendőrkapitányságra, amelyet a panaszos megértett és tudomásul vett. A rendőri jelentés tartalmazza továbbá, hogy * a helyszínre történő megérkezésekor arra lett figyelmes, hogy a kerékbilincs nem rendeltetésszerűen felszerelt állapotban volt, amely miatt a panaszost kérdőre vonta, aki úgy válaszolt, hogy azzal megpróbált elindulni. Majd a kerékbilincset * leszerelte, azonban arra nyilatkozni nem tudott, hogy az használható állapotban van-e még vagy milyen mértékű a rongálódás.

E körülménnyel összefüggésben a panaszbeadvány tartalmazza, hogy a közterület-felügyelő a panaszost a rendőr kitérítését megelőzően vonta kérdőre a kerékbilincs állapotát illetően,

amelyre a panaszos állítása szerint úgy nyilatkozott, hogy amikor a gépkocsijával indulni szeretett volna, úgy érezte, mintha behúzta volna a kéziféket, az autó „lefulladt” és egyből megállt. A jármű ekkor maximum 5-10 cm-t mozdulhatott előre. Mivel a kézifék nem volt behúzva, körülnézett és ekkor látta, hogy valami öntapadós jelzés van az autó bal, vezető oldali ajtaján. Ekkor kiszállt és azt tapasztalta, hogy a gépkocsi bal hátsó kerekén egy kerékbilincs került felhelyezésre. Erre a közterület-felügyelő közölte, hogy „e cselekedetet nagyon meg fogja bánni”, ezért kihívta a rendőrséget. A panaszbeadvány tartalmazza továbbá, hogy miután az intézkedő rendőr a helyszínre érkezett a közterület-felügyelő úgy nyilatkozott, hogy a kerékbilincs zárszerkezete a panaszos miatt tönkrement, amelynek a javítása * forint. Erre a panaszos közölte, hogy amennyiben azt tönkretette, úgy a javítási költséget megtéríti.

A panaszbeadványban, valamint a rendőri jelentésben foglaltak alapján egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos tisztában volt azzal, hogy a közterület-felügyelő az általa megrongálódott kerékbilincs miatt kért rendőri segítséget, amelyre vonatkozóan került sor a rendőri intézkedésre, majd a panaszos előállítására.

A „fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” szóló Nyilatkozat tanúsága szerint – amely az intézkedés napján került kiállításra, és amelyet a panaszos aláírásával, *-n * órákor ellátott – e tájékoztatási kötelezettség kétséget kizáróan írásban is végrehajtásra került.

A fentiek alapján az erre vonatkozó panasz alaptalan.

1/c) Előállítás időtartama

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése alapján *„A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”*

A panaszos kifogásolta előállításának időtartamát. Nem értette, hogy miért tartották fogva közel 5 órán át.

A előállításról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása *-n * órától *-n * óráig tartott.

Az elfogás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés tartalmazza, hogy a panaszossal * órákor érkezett meg a Rendőrkapitányságra, ahol a panaszos sérülés és panaszmentesen került átadásra.

A jelentés b) pontja szerint a panaszost a helyszínről a Rendőrkapitányságra előállították, az előállító helyiségbe a rendkívüli ór befogadta, majd * órákor szabadon bocsátották. Az előállító helyiségben * órától * óráig tartózkodott. Kihallgatására nem került sor. A parancsnoki kivizsgálás alapján a panaszos előállításának ideje alatt * közterület-felügyelő * órától * óráig jegyzőkönyvben tanúként került meghallgatásra. A jelentés szerint az előállítás időtartama alatt

sor került * közterület-felügyelő kihallgatására, illetőleg az ügyvel összefüggő egyéb nyomozati cselekmények végrehajtására, mint a keletkezett * forint kárértéket pontosan meghatározó nyilatkozat beszerzésére került sor, melyre figyelemmel a panaszos kihallgatását az ügyben eljárók nem fogantatosították.

A jelentés tartalmazza, hogy az előállítással kapcsolatos adminisztrációs feladatok – melyeket jogszabályok írnak elő, és amelyek garanciális jellegűek – időigényesek, kiemelve a letéti jegyzőkönyv befogadáskor történő felvételét, ahol a tárgyakat a fogvatartottnak egyesével kell átadnia, azokat a rendőrnek meg kell tekintenie, azonosíthatóan fel kell jegyeznie, melyet szabadításakor meg kell ismételni.

A törvényben meghatározott fenti adminisztrációs feladatokon túl a végrehajtó állomány a kapitányságon adott esetben más szolgálati feladatot is elláthat, melyeket – a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (2) bekezdése alapján, mely szerint több, egy időben szükséges intézkedés közül először a súlyosabb sérelemmel fenyegető helyzetnek megfelelő intézkedést kell fogantatosítani – a rendőr fontossági sorrendjüknek megfelelően teljesít.

Megállapítható, hogy a jogalkotó azért biztosított az előállítás időtartamára 8 órát, amely négy órával meghosszabbítható, mert bizonyos időn belül a fentiekben részletezett eljárási cselekmények jól és pontosan nem végezhetőek el.

A panaszos kihallgatására azért nem került sor, mert a beérkező információk alapján az elkövetés lehetséges értéke többször változott, és amikor a cselekményt szabálysértésnek minősítették, akkor merült fel, hogy bejelentett lakcím birtokában a kihallgatásra később is sor kerülhet, idézés alapján.

A hivatkozott törvényhelyek, valamint rendőrségi iratok alapján e sérelemmel kapcsolatosan megállapítható, hogy az előállítás, mint rendőri intézkedés csak az adatok felvitelét, illetőleg a tényállás rögzítését foglalja magába, így az érdemi döntést nem eredményez, a panaszos előállítása során – az Rtv. 15. §-ában meghatározott arányossági követelményeknek megfelelően – végrehajtott eljárási cselekmények fogantatosítása megtörtént, annak időtartama * perc nem volt objektíve elhúzódó, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

2. Hozzá tartozó értesítésének hiánya

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján „*A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.*”

A (3) bekezdés értelmében „*A fogvatartott jogait csak annyiban lehet korlátozni, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg az őrzés biztonságát, a fogda rendjének megtartását szolgálja.*”

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés értelmében „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és*

segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

A panaszos kifejezetten sérelmezte, hogy a rendőrség nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a fiát értesítsék. A rendőrök hozzátartozó értesítéséről kapcsolatosan úgy tájékoztatták, hogy az általa megadott személyt telefonon nem érték el és „annál jobb dolguk is van, minthogy őt hívogassák”. A panaszos véleménye szerint akár több hívást is lehetett volna kezdeményezni, vagy esetleg szólhattak volna a Rendőrkapitányságra, hogy menjenek ki hozzájuk és adják át az értesítést a fiának.

A rendőri jelentés e) pontja alapján a panaszos valóban fiát jelölte meg kiértesítendő személynek. A kiértesítést többször is megkísérelte a szolgálatirányító parancsnok, azonban az mindannyiszor sikertelen volt, a telefont nem vette fel a megjelölt személy. Ezt a tényt a Rendőr-főkapitányság alárendeltségében lévő szerveknél található előállító egységek rendjéről és működéséről szóló intézkedés (továbbiakban: Int.) 3. számú mellékletén rögzítette, melyet a panaszos aláírásával igazoltan tudomásul vett.

A „fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” szóló Nyilatkozat tanúsága szerint a panaszos * személy telefonszámon történő kiértesítését kérte, amelyet *-n többször megpróbáltak, majd * órákor rögzítették az iraton, hogy a panaszos által megadott személy „nem vette fel”. A panaszos a kiértesítésről a tájékoztatást tudomásul vette, amelyet * órákor aláírásával igazolt.

A hivatkozott jogszabályhelyek, valamint a rendőri jelentések szerint megállapítható, hogy a rendőrök az Rtv. 18. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi kötelezettségüknek eleget tettek, amikor a panaszos által megadott személy kiértesítését a panaszos által megadott telefonszámon többször megkísérelték, azonban azt nem vette fel. Ezen körülményről való tájékoztatást a panaszos elfogadta, amelyet aláírásával is igazolt. Tekintettel arra, hogy élet, testi épség, illetőleg vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekmény a panaszos előállításának időtartama alatt nem állt fenn, így további próbálkozás az értesítés végrehajtása érdekében, valamint a Rendőrkapitányság útján történő személyes értesítés nem volt indokolt, ezért a panasz erre vonatkozó része tekintetében szintén alaptalan.

3. Élelmezés elmaradása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés értelmében „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (11) bekezdése alapján „A személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges élelmiszerhigiéniai alapismereti vizsgával és érvényes egészségügyi könyvvel, akkor az élelmiszer kicsomagolását nem végezheti. Ilyen

esetben a fogvatartottat előrecsomagolt élelmiszerral és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel kell ellátni”.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy nem kapott ételmezt, annak ellenére, hogy cukorbeteg. A panaszos elmondása szerint, amikor nyilatkoztatták betegségére, ételmezt, akkor közölte, hogy cukorbeteg, már négy órája nem evett, ezért ennie kellene valamit. Erre a panaszos azt a választ kapta, hogy rendben, majd rázárták a fogdaajtót.

A rendőri jelentés g) pontja szerint az Int. 35. pontja alapján „A rendkívüli ór a fogvatartottat az előállító helyiségbe történő elhelyezése előtt tájékoztassa arról, hogy a személyi szabadsága korlátozásának 5. óráját követően étellel történő ellátásra jogosult”. A panaszost az előállító helyiségbe történő befogadásakor a rendkívüli ór * órákor nyilatkoztatta az ételmezzel történő ellátásáról, melyet az Int. 4. számú mellékletén rögzített. A panaszos kérte az 5 órát meghaladó fogvatartás esetére az ellátást, a fogvatartás azonban * órától * óráig tartott, amely szerint az 5 óra időtartamot nem haladta meg. * rendkívüli ór elmondása szerint a panaszos a fogvatartás időtartama alatt nem jelzett számára semmilyen olyan körülményt, amely indokolta volna az ételmezzel történő korábbi ellátást. A rendőri intézkedés során történő személyi szabadság korlátozásáról a szabadon bocsátáskor a fogvatartott személyek részére Igazolás kerül kiállításra, melyen szerepel az előállítás időtartama, valamint az előállított személy nyilatkozata, hogy az előállítás időtartama alatt sérülése, illetve panasza keletkezett-e. A panaszos a kapott Igazoláson úgy nyilatkozott, az előállítás időtartama alatt sem sérülése, sem panasza nem keletkezett.

A rendőri jelentés h) pontja szerint a panaszos az előállító helyiségbe történő befogadásakor nyilatkozott arról, hogy cukorbeteg.

A „fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” szóló Nyilatkozat tanúsága szerint *-n * órákor a panaszos arra a kérdésre, hogy „Egészségügyi állapotból adódó különleges étkezési vagy egyéb igények” tekintetében azt a tájékoztatást adta, hogy cukorbeteg. A „fogvatartott személy étellel történő ellátásáról” szóló Nyilatkozatban foglaltak szerint a panaszos az 5 órát meghaladó fogvatartása esetére kért részére adható ételmezzet. Mindkét nyilatkozatban foglaltakat a panaszos aláírásával igazoltan elfogadta.

A hivatkozott jogszabályhelyek, valamint a rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy a panaszost *-n * órákor nyilatkoztatták az étellemezéssel kapcsolatban, miszerint az 5 órát meghaladó fogvatartása esetére kért részére adható ételmezzet. Tekintettel arra, hogy a Rendőrkapitányság tisztában volt azzal, hogy a panaszos cukorbeteg, így az 5 óra elteltével a cukorbetegeknek megfelelő ételmezzet kapott volna. Azt hogy, a panaszos jelezte, hogy hány órája nem táplálkozott már, ami egy cukorbeteg esetében kockázattal jár, az a panaszos egyoldalú előadásán alapszik.

A fentiek alapján a panasz erre vonatkozó része alaptalan.

VI.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján „Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és büntelődési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve

a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni”.

A Panasztestület álláspontja szerint a panaszos elfogásának és előállításának a végrehajtásához nem rendelkezett kellő jogszabályi felhatalmazással. Ezen oknál fogva a Panasztestület automatikusan érdemi vizsgálat nélkül az előállítás időtartamának aránytalanságát is megállapította. E sérelemmel összefüggésben arra a következtetésre jutott, hogy a helyszínen az intézkedő rendőr bűncselekmény elkövetését ki tudta zárni a Közterület-felügyelet munkatársának közlései alapján, amelyre figyelemmel a helyszínen kizárható volt a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú. Továbbá a tettenérés sem valósult meg, tekintettel arra, hogy a szükséges nyomon követésről a kialakított történeti tényállás alapján nem lehet beszélni, mivel a megvalósított cselekményt sem a rendőr, sem a közterület-felügyelő, sem egyéb tanú nem látta.

A Panasztestület fenti álláspontjával az alábbiak alapján nem értek egyet.

Az intézkedő rendőr a helyszínen tapasztaltak és az ott jelenlévők meghallgatása alapján a helyzetet úgy ítélte meg, hogy a panaszossal szemben rongálás elkövetésének gyanúja merült fel. A helyszínen az intézkedő rendőrnek az észlelésen túl nem feladata adott bűncselekmény megállapítása vagy annak kizárása, figyelemmel arra is, hogy a rongálási kárérték megállapítása sem alapulhat helyszíni közlés alapján, hiszen az olyan szakkérdés, amelyben adott esetben szakértő jogosult állást foglalni.

Megállapítható, hogy a panaszos előállítására azért került sor, mert vele szemben – kisebb kárt okozó rongálás vétsége miatt – felmerült a Btk. 371. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontjában rögzített bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amelyre tekintettel az intézkedő rendőr indokoltnak tartotta a panaszos kapitányságra történő előállítását, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény elkövetésének gyanúját, az esemény körülményeinek tisztázását további eljárási cselekmények foganatosításával megerősítsék, vagy kizárják. A leírtak szerint a panaszossal szemben fennállt a bűncselekmény elkövetésének rendőri intézkedéshez minimálisan szükséges gyanúja, így az intézkedő rendőr kellő jogalappal jogszerűen állította elő a panaszost.

Megállapítható továbbá, hogy a rendőri intézkedést utóbb rögzítő rendőri jelentésben írt – Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás alapján történő – jogszabályi hivatkozás jelen intézkedést nem teszi jogszerűtlenné, tekintettel arra, hogy az adott intézkedés olyan tényhelyzeten alapult, amely szerint az egyéb jogszabályi rendelkezés alapján – Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja – foganatosítható volt. A rendőri intézkedés jogszerűségének tehát egyetlen feltétele, a jogszabályban rögzített tényállás bekövetkezte.

A jelentés b) pontja szerint a panaszost a helyszínről a Rendőrkapitányságra előállították, az előállító helyiségbe a rendkívüli ór befogadta, majd * órakor szabadon bocsátották. Az előállító helyiségben * órától * óráig tartózkodott. Kihallgatására nem került sor. A parancsnoki kivizsgálás alapján a panaszos előállításának ideje alatt a közterület-felügyelő * órától * óráig jegyzőkönyvben tanúként került meghallgatásra. A jelentés szerint az előállítás időtartama alatt sor került a közterület-felügyelő kihallgatására, illetőleg az ügygel összefüggő egyéb nyomozati cselekmények végrehajtására, mint a keletkezett 20.000 forint kárértéket pontosan meghatározó nyilatkozat beszerzésére került sor, melyre figyelemmel a panaszos kihallgatását az ügyben eljárók nem foganatosították.

A jelentés tartalmazza, hogy az előállítással kapcsolatos adminisztrációs feladatok – melyeket jogszabályok írnak elő, és amelyek garanciális jellegűek – időigényesek, kiemelve a letéti jegyzőkönyv befogadáskor történő felvételét, ahol a tárgyakat a fogvatartottnak egyesével kell átadnia, azokat a rendőrnek meg kell tekintenie, azonosíthatóan fel kell jegyeznie, melyet szabadításkor meg kell ismételni.

A törvényben meghatározott fenti adminisztrációs feladatokon túl a végrehajtó állomány a kapitányságon adott esetben más szolgálati feladatot is elláthat, melyeket – a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 4. § (2) bekezdése alapján, mely szerint több, egy időben szükséges intézkedés közül először a súlyosabb sérelemmel fenyegető helyzetnek megfelelő intézkedést kell foganatosítani – a rendőr fontossági sorrendjüknek megfelelően teljesít.

Megállapítható, hogy a jogalkotó azért biztosított az előállítás időtartamára 8 órát, amely négy órával meghosszabbítható, mert bizonyos időn belül a fentiekben részletezett eljárási cselekmények jól és pontosan nem végezhetőek el.

A panaszos kihallgatására azért nem került sor, mert a beérkező információk alapján az elkövetés lehetséges értéke többször változott, és amikor a cselekményt szabálysértésnek minősítették, akkor került fel, hogy bejelentett lakcím birtokában a kihallgatásra később is sor kerülhet, idézés alapján.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség által, a helyszínen nyújtott, az intézkedés okáról, céljáról való tájékoztatás nem felel meg a hatályos, a szolgálati fellépést szabályozó normáknak, hiszen amennyiben a panaszossal szemben intézkedő rendőr valóban ennyit (az általa elkövetett cselekmény) közölt a panaszossal, akkor abból nem derül ki, hogy pontosan miért, milyen okból és céllal korlátozzák őt a személyi szabadságban. Erre figyelemmel a nem megfelelő, kevés, pontatlan, bizonytalan tájékoztatásra tekintettel a Panasztestület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg.

A Panasztestület fenti álláspontjával az alábbiak alapján nem értek egyet.

E sérelemmel összefüggésben a panaszbeadvány tartalmazza, hogy a közterület-felügyelő a panaszost már a rendőr kiérkezését megelőzően vonta kérdőre a kerékbilincs állapotát illetően. Miután pedig a közterület-felügyelő megismerte a panaszos által előadott körülményeket, úgy tájékoztatta a panaszost, hogy e cselekménye miatt rendőri intézkedést kér.

Ezen körülményre tekintettel egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos tisztában volt azzal, hogy a közterület-felügyelő az általa megrongálódott kerékbilincs miatt kért rendőri segítséget, amelyre vonatkozóan került sor a rendőri intézkedésre, majd a panaszos előállítására.

A „fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” szóló Nyilatkozat tanúsága szerint – amely az intézkedés napján került kiállításra és amelyet a panaszos aláírásával, *-n * órákor ellátott – e tájékoztatási kötelezettség kétséget kizáróan írásban is végrehajtásra került.

A leírtak alapján az előállítás okával kapcsolatos tájékoztatás az intézkedő rendőr részéről az Rtv. 20. § (2) bekezdésben, valamint az Rtv. 33. § (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelő volt.

A Panasztestület álláspontja szerint, habár a rendőrség megkísérelte a panaszos fiának a kiértesítését, mégis ezt követően a panaszos három órán át tartózkodott a kapitányságon, mint fogvatartott személy, így nem tekinthető életszerűnek az, hogy a fia nem hívta vissza az őt többször kereső telefonszámot. Amennyiben pedig így történt, akkor a rendőröknek a panaszos fogvatartásának időtartama alatt ismételt meg kellett volna kísérelnie a panaszos fiának a kiértesítését. Így habár megpróbálták a panaszos fiát kiértesíteni és mivel az nem vette fel a telefont, így többször kellett volna próbálkozni az értesítés végrehajtása érdekében. Mivel a rendőrség nem tett meg mindent annak érdekében, hogy az értesítést eredményesen végrehajthassa, nem hozott fel olyan akadályt, amely ennek kivitelezését lehetetlenné tette volna, ezért a Panasztestület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg az értesítés nem teljesítése kapcsán.

A Panasztestület fenti álláspontjával az alábbiak alapján nem értek egyet.

A „fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” szóló Nyilatkozat tanúsága szerint a panaszos *. személy telefonszámon történő kiértesítését kérte, amely *-n többször megpróbálták, majd * órakor rögzítették az iraton, hogy a panaszos által megadott személy „nem vette fel”. A panaszos a kiértesítésről a tájékoztatást tudomásul vette, amelyet * órakor aláírásával igazolt.

Az Rtv. 18. § (1), (3) bekezdésben, valamint az Rtv. 2. § (1) bekezdésben, illetőleg a Nyilatkozat tanúsága szerint megállapítható, hogy a rendőrök az Rtv. 18. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi kötelezettségüknek eleget tettek, amikor a panaszos által megadott személy kiértesítését a panaszos által megadott telefonszámon többször megkísérelték, azonban azt nem vette fel. Ezen körülményről való tájékoztatást a panaszos elfogadta, amelyet aláírásával is igazolt. Tekintettel arra, hogy élet, testi épség, illetőleg vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekmény a panaszos előállításának időtartama alatt nem állt fenn, így további próbálkozás az értesítés végrehajtása érdekében, valamint a Rendőrkapitányság útján történő személyes értesítés nem volt indokolt.

A Panasztestület véleménye szerint a rendőrség jelen panaszosi kérelem kapcsán nem volt tekintettel a panaszos egészségügyi állapotára, hiszen a panaszos tájékoztatta a rendőrséget és annak tudomása volt arról, hogy cukorbeteg. Habár főszabály szerint valóban az öt órát meghaladó fogvatartás esetén jár a fogvatartottnak élelmezés (jelen esetben ez az időtartam * perc volt, azaz közel öt óra), mégis jelen esetben a rendőrségnek tudomása lehetett volna arról, hogy egy cukorbeteg étkezési szokásai eltérnek az egészséges emberekéétől, számukra a többszöri napi étkezés a normális vércukorszintjük fenntartásához elengedhetetlen. Így amikor a panaszos jelezte az élelem igényét, akkor a rendőrségnek nyilatkoznatni kellett volna, hogy mikor evett utoljára és arra tekintettel kellett volna számára biztosítani az élelmezés lehetőségét, főleg úgy, hogy a rendőrség tudta azt, hogy a panaszos személyi szabadságának időtartama valószínűleg nem pár percbe fog telni. A Panasztestület a kérdés megítélése kapcsán jelen fejezet 1) pontjában kifejtett mindenféle jogalapot nélkülöző előállítás végrehajtására is tekintettel volt, így a panaszos kifogásának érdemi megítélését ezen körülmény is súlyosítja. Így a Panasztestület a panaszos élelmezése kapcsán a panaszos emberi méltósághoz és testi-lelki egészséghez való alapvető jogainak a sérelmét állapította meg.

A Panasztestület fenti álláspontjával az alábbiak alapján nem értek egyet.

A „fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről” szóló Nyilatkozat tanúsága szerint *-n * órakor a panaszos arra a kérdésre, hogy „Egészségügyi állapotból adódó különleges étkezési vagy egyéb igények” tekintetében azt a tájékoztatást adta, hogy cukorbeteg. A „fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról” szóló Nyilatkozatban foglaltak szerint a panaszos az 5 órát meghaladó fogvatartása esetére kért részére adható élelmiszert. Mindkét nyilatkozatban foglaltakat a panaszos aláírásával igazoltan elfogadta. A panaszos – a részére átadott előállítás időtartamáról szóló – Igazoláson úgy nyilatkozott, az előállítás időtartama alatt sem sérülése, sem panasza nem keletkezett.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (11) bekezdése értelmében, valamint a Nyilatkozatok és az Igazolás alapján megállapítható, hogy a panaszost *-n * órakor nyilatkoztatták az élelmezéssel kapcsolatban, ennek során azt jelezte, hogy cukorbeteg és hogy 5 órát meghaladó előállítása esetén élelmezést igényel. Ennek megfelelően 5 óra elteltével a panaszos a cukorbetegeknek megfelelő élelmiszert kapott volna. Az, hogy ő jelezte, hogy hány órája nem táplálkozott már, ami egy cukorbeteg esetében kockázattal jár, csak az egyoldalú előadásán alapszik, ugyanakkor rosszul éreztette magát nem panaszkodott.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I. § (1) bekezdés, 397/J. § b) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. § (7) bekezdés, 13. § (1) bekezdés, 33. § (2) bekezdés b) pontja, 20. § (2) bekezdés, 33. § (4) bekezdés, 15. § (1) bekezdés, 33. § (3) bekezdés, 18. § (1), (3) bekezdés, 2. § (1) bekezdés;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 4. § (2) bekezdés, 31. § (11) bekezdés;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 371. § (1), (2) bekezdés;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. § (1) bekezdés;

Budapest, 2017. január 12.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány